दुकूल *n.* 1) sericum textum. Am. 2) vestis serica. Bhar.3.54.

दुग्ध *n.* (*Part. pass.* a r. दुह् s. त) lac. Bhar.2.15. (Lat. *LACT*, cujus *a* respondet scto ओ = *a* + *u*, abjecto *u*; e.c. in infin. दोग्धुम्; gr. ΓΑ-ΛΑΚΤ v. गो.)

दुन्दुभि *m.* tympanum.

दुर् v. दुस्.

दुरत्यय (e दुस् et अत्यय a r. इ praef. अति transgredi, s. अ) difficilis transgressu (v. gr. 645. s. अ). Bh.7.14.

दुरात्मन् (*bah.* e दुस् et आत्मन् anima, animus) pravam animam habens. In.2.6. Br.2.13.

दुरासद (e दुस् et आसद, a r. सद् praef. आ adire, s. अ) difficilis aditu (v. gr.645. s. अ). Dr.8.37. A.3.55.

दुरित *n.* (*karm.* e दुस् et इत a r. इ ire) peccatum, scelus. Hit.31.20. Ragh.8.2.17.74.

दुर्ग (e दुस् et ग a r. गा ire, s. अ) *Adj.* difficilis accessu, impervius. N.12.88. *Subst.n.* 1) locus difficilis accessu, impervius. H.2.30. 2) urbs munita, arx. 3) difficultas, labor, aerumna. Br.3.5.

दुर्गत (e दुस् et गत a r. गम्) pauper, egens, inops. Hit. 11.17.

दुर्गति *f.* (*karm.* e दुस् et गति *f.* itio, iter) malum iter, Tartarus (*Am.*). Bh.6.40.

दुर्णीत *n.* (*karm.* e दुस् et नीत a r. नी, cf. gr.94$^{b)}$.) malefactum. Hit.17.1.

दुर्दिन *n.* (*karm.* e दुस् et दिन dies) imber, procella, tempestas. Ragh.4.41.82.

दुर्धर्ष (e दुस् et धर्ष a r. धृष् opprimere, vincere, s. अ) difficilis oppressu, victu (v. gr.645. s. अ). A.10.10.

दुर्बल (*bah.* e दुस् et बल vis, robur) debilis. Dr.5.13.

दुर्बुद्धि *m.* (*bah.* e दुस् et बुद्धि mens, intellectus) pravam, stultam mentem habens. H.1.45.

दुर्भिक्ष *n.* (*bah.* e दुस् et भिक्षा fames) fames, *Hungersnoth.* Hit.102.5.

दुर्मति (*bah.* e दुस् et मति *f.*) pravam intelligentiam habens, stultus. H.1.46.3.17.

दुर्मद (*bah.* pravam ebrietatem habens, e दुस् et मद ebrietas) ebrius, furiosus. A.8.11.

दुर्मेध (*bah.* e दुस् et मेधा mens, intellectus) pravum intellectum habens, stultus. Br.1.21.

दुर्लभ (e दुस् et लभ a r. लभ् s. अ) difficilis ad adipiscendum (v. gr.645. s. अ). In.1.15. Bh.6.42.

दुर्व् 1. *P.* (हिंसायाम् *K.* वधे *V.*) laedere, ferire, occidere. (Cf. तुर्व्, थुर्व्; lith. *durru* pungo; hib. *durb* «a distemper, a disease».)

दुर्वृत्त (*bah.* e दुस् et वृत्त *n.* factum, vitae ratio) pravam vitae rationem habens. H.4.4.

दुल् 10. *P.* tollere, jacere, conjicere. अक्षान् दोलितुम् talos jacere. Bhar.3.43.

दुष् 4. *P.* 1) peccare. Man.5.32.: खादन् मांसन् न दुष्यति; 8.349.: घ्नन् धर्मेन न दुष्यति· दुष्ट improbus. N.11.35. H.2.27. 2) vitiari, contaminari. Mah.3.7802.: धर्मो न दुष्यति· *Atm.* Mah.1.2405.: त्वत्संयोगाच्च दुष्येत कन्याभावो मम ऽनघ· — *Caus.* (दूषयामि gr.524.) 1) corrumpere, vitiare, foedare, dedecorare. Hit.96.1.: दूषयेच्चा ऽस्य सततं यवसान्नोदकेन्धनम्; Man.8.364.: यो ऽकामान् दूषयेत् कन्याम्; H.4.5.: नै ऽषा दूषयते कुलम्; Hit.55.4.: साधुसंदूषितहृदय; R.Schl.59.17.; Mah.2.21331. 2) offendere, offensionem alicui afferre, injuriam inferre. R. Schl.II.74.3.: किन्नु ते ऽदूषयद् राजा रामो वा भृशधार्मिकः· (*Cf.* दुस्, द्विष्.)

c. अभि *Caus.* laedere, ferire. Dev.8.37.: असुराः शिवदूत्यभिदूषिताः पेतुः पृथिव्याम्·

c. प्र 1) peccare. Mah.3.13815. 2) vitiari, corrumpi *stupro.* Man.11.177. Bh.1.41.

c. प्र praef. वि *id. sgnf.* 2. Man.11.176.

c. प्र praef. सम् peccare, crimine contaminari. Mah.2.2397.

c. प्रति *Caus.* corrumpere, contaminare. Man.4.65.

दुष्कर (e दुष् pro दुस् (*euph.r.* 101$^{b)}$.) et कर a r. कृ s. अ) difficilis factu. Br.1.10. N.15.4.17.

दुष्कृत् (e दुस् et कृत् faciens, v. *euph.r.* 101$^{b)}$.) maleficus, sceleratus. Bh.4.8.